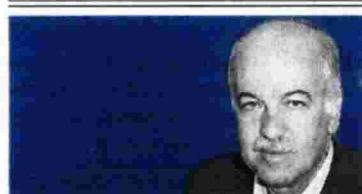


ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ Η ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΑ;

Ζυμώσεις, προτάσεις και προοπτικές μετά το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών

**Ενιαίος και
αυτόνομος
ενδιάμεσος
χώρος**



Γιώργος Φλωρίδης



Οι ευρωεκλογές κατέδειξαν εκ νέου ότι ένα ποσοστό της τάξεως του 15%-20% είναι άμεσα διαθέσιμο πολιτικά και εκλογικά να υποστηρίξει ένα σοβαρό και πειστικό εγχείρημα ενοποίησης του «ενδιάμεσου χώρου»

σουν σε γενναία και συγχρονισμένα βήματα σύγκλισης. Βιαστικό ηγεμονισμό, κομματικό πατριωτισμό, άρνηση πολιτικοποίησης και συμμετοχής στον χώρο, καθώς και έντονη αυτοαναφορικότητα πρέπει να παραμεριστούν. Ολα αυτά είναι «πολιτικά

χρεοκοπία της; Μήπως ότι πρέπει να επαναλάβει ένα εγχείρημα διακυβέρνησης παλαιάς κοπής σε νέες συνθήκες, όπως εισηγούνταν διάφοροι «κεντροαριστεροί σύντροφοι»; Αγνοούν, άραγε, ότι ένας συνασπισμός εξουσίας του τύπου «ΣΥΡΙΖΑ + πα-

ραδοσιακή Κεντροαριστερά» δεν θα είναι τίποτε άλλο παρά μια στρεβλή και ταυτόχρονα ανεδαφική προσπάθεια επανάληψης του παρελθόντος; Και, το κυριότερο, η συμπράττουσα Κεντροαριστερά δεν έχει καταλάβει ότι για να γίνει βιώσιμη ιδεολογικά και πολιτικά στη νέα εποχή θα πρέπει να αναθεωρήσει κεντρικά σποιχεία της κρατικιστικής και λαϊκιστικής της ταυτότητας; Οι χρειάζεται να μεταποπτεί ριζικά προς αξίες και πολιτικές που ευνοούν την παραγωγή κι όχι μόνον την αναδιανομή, την εργασία κι όχι τον παραστιφόμενο; Οι χρειάζεται να προσανατολιστεί σταθερά στις ευρωπαϊκές αξίες και να προχωρήσει σε υπερβάσεις ανεδαφικών διλημμάτων τύπου «καλό δημόσιο - κακό ιδιωτικό»; Κάποιοι από τους επισπεύδοντες λένε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα «ρυμουλκήσει» και θα εκλογικεύτει. Ισχυρίζονται δηλαδή ότι τα πολιτικά συμπληρώματα είναι ικανά να ρυμουλκήσουν τον κύριο κορμό! Κι αυτό, όταν τα συμπληρώματα δεν διαθέτουν καμία νέα ιδέα, παρά μόνον εμπειρία στις τεχνικές της εξουσίας. Αυτό, αν δεν είναι φευδαίσθηση, είναι σίγουρα πολιτικός τυχοδιωκτισμός.

Ακόμη όμως και στην υποθετική περίπτωση που κάποιος «ρυμουλκούσε» τον ΣΥΡΙΖΑ ή ο ίδιος εκλογίκευε την πολιτική του σε κεντρικές κατευθύνσεις, όπως ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της χώρας, είναι αυτό αρκετό; Προφανώς όχι. Διότι ένας τέτοιος γενικός αναπροσανατολισμός είναι δώρον δάδωρον αν δεν συνοδεύεται από πειστικές και ξεκάθαρες επιλογές βασικών πολιτικών. Αν δε προσθέσουμε τη χαοτική πολυγλωσσία του ΣΥΡΙΖΑ και την έλλειψη στελεχικής και διοικητικής εμπειρίας, αυτό το μείγμα μπορεί εύκολα να οδηγήσει σε στασιμότητα και να επαναφέρει την αμφισβήτηση της ευρωπαϊκής θέσης της χώρας (το γνωστό Grexit). Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι βρισκόμαστε σε συνθήκες παγκόσμιας ταραχής και σοβαρής δυσκολίας

των ευρωπαϊκών κρατών, όπου κανείς δεν είναι διαπεθειμένος να κουβαλάει επί μακρόν στην πλάτη του τον άλλο.

Είναι αυτοκτονικό παρατάξεις πολυδιασπασμένες και με κρίση ταυτότητας να προσπαθούν να ορίσουν εκ των προτέρων προνομιακές συμμαχίες διακυβέρνησης και μάλιστα με ισχυρότερους πόλους. Θα πρέπει πρώτα να ανημετωπίσουν τα προβλήματα της δικής τους ενοποίησης και πολιτικής κατεύθυνσης. Αν, ωστόσο, βιάζονται να ορίσουν συμμάχους, αδιαφορούν για την πολιτική αυτονομία του χώρου και αρκούνται στο να καταστούν συμπληρωματική εξουσία, τότε απλώς αναπαράγουν την πολιτική εξάρτηση, τον διχασμό και τη διάλυση. Εάν συντρέξουν οι προϋποθέσεις, οι πολιτικές συμμαχίες δεν γίνονται στη βάση της συγκόλλησης κομμάτων και της ευκαιριακής ένωσης προσώπων, αλλά στη βάση προγραμματικών σημείων πολιτικής σύγκλισης. Ετοι, ο καθένας προσέρχεται σε μίνιμου ή μάξιμου συγκλίσεις-συμβιβασμούς, διατηρώντας αυτονομία ταυτότητας και στρατηγικής.

Ο υπεύθυνος ενδιάμεσος χώρος που τράβηξε το βιαστικό φορτίο ανάταξης της χώρας ως σήμερα, που πλήρωσε αλλά και που διδάχθηκε από τα λάθη του, δεν μπορεί να εξαγέλλει προνομιακές, δήθεν προοδευτικές, συνεργασίες διακυβέρνησης τόσο ανεύθυνα όσο προτείνουν ορισμένοι. Σήμερα επιβάλλεται να διακηρύξει και να διασφαλίσει την αυτονομία του. Να επεξεργαστεί σημεία προγραμματικών και πολιτικών συμφωνιών με βάση τις αρχές του, την υπέρβαση των λαθών του και, κυρίως, τις ανάγκες ανάταξης της χώρας. Οσοι τον καλούν να προεπιλέξει βιαστικά προνομιακούς συμμάχους είτε προς τα δεξιά είτε προς τα αριστερά θα ήταν πιο χρήσιμοι αν εργάζονταν ειλικρινά για την καθολική ενοποίησή του.

Ο κ. Γιώργος Φλωρίδης είναι πρώην υπουργός.